

LA CAMPANA DE GRACIA

L' ENTERRO DE LA MONARQUÍA.

ASI al mateix temps que la sardina, hém enterrat la monarquia.

Casi al mateix temps que 'l Carnestoltas, la monarquia, Carnestoltas que feya una pila de sigles que durava, ha llenzat l' últim badall.

Després de las mascaradas y las farsas, després dels esbronchs y del esbalot, després d' anar tothom ab la máscara á la cara, després d' aquellas bromas de mal género y d' aquell mareig y d' aquella sarracina, y d' aquella por de que la cosa s' engresqués y de que 'ls garrots espolsessin l' esquena de mes de quatre ciutadans, ha vingut la calma, ha arribat l' hora de que tothom pogués dormir ab pau y tranquilitat, ab plena confiança y ab seguretat de que dintre de la República serán respectats tots los drets, y complerts també tots los debers.

¿No' u héu vist aquests dias? Lo poble plé de serenitat, donant mostras de reflexió, demostrant que no l' hi son ja necessaris curadors que l' hi cobraven molt car lo tant per cent, y l' hi administravan molt mal la seva herencia, ha donat un cop mortal á la monarquia, ha justificat plenament que la República, la fórmula de la ciencia, es també la solució que las circunstancias aconsellan y la que sab merxe's ab la seva actitud digna y honrada.

¿Quina fossa mes ample ha obert á la monarquia!

¿Y l' exercit? Trencant las mallas de las rets alfonsinas, estesas pels quartels, desbordantse 'ls soldats pels carrers, ab la culata en l' ayre y als crits entusiastas de «Viva la República federal!» donan també un cop terrible á las vellas institucions y demostren que l' exercit será sempre 'l mes fiel guardiá de las novias qu' hém aixecat.

Y aquest exercit mateix que al dia següent de l' expansió jasta que se l' hi doná, s' reorganisa pera sortir á la montanya y acabar ab los carlins, comprant ab un esfors generós y noble, la llicencia absoluta que la República déu donar á las víctimas del inicuo sorteig,

es lo mes hermos exemple de que la monarquia queda enterrada baix los sólits fonaments de la República.

No tenim mes que recomenar al poble confiança y fé en nostres principis, y en los homes encarregats de plantejarlos.

Ab ells arribarém al pinácul del triunfo: si d' ells desconfiavam, la desunió 'ns faria impotents, y seriam culpables d' haver arrencat dels brassos de la patria, l' últim tauló que la pot salvar del naufragi, que l' hi féu sufrir tanta dominació monárquica com sobre d' ella havia pesat fins are.

Aqui no hi ha mes, que mantenirnos dignes de la República y treballar dintre de la magnífica legalitat que se 'ns ha creat, pera convertirla en federal.

Lo dret domina: las manifestacions del pensamiento son libérrimas: las elecciones ho serán també. Rompre aquesta tregua, enterbolir aquesta pau, fora lo major dels crims.

La monarquia es morta y enterrada. Fém ciutadans, fém que may mes puga ressucitar.

BATALLADAS

La República encare dura.

Avis á n' aquells que deyan que no n' hi hauria per vuit dias.

La monarquia sent dolenta ha durat en Espanya mil quatre cents anys ¿quan no ha de durar la República sent bona com la qu' hem format?...

Pochs anys endarrera, lo caure un partit y pujarne un altre significaba una série de persecucions, de maldats y de violencias.

Avuy dia caure una institució y pujarne un altre significa l' ordre, la concordia y la tolerancia.

¿Sers preocupats que tremoláva'u davant de la República, ajonellévos y respecteula, qu' ella es la pau!

Los periódichs reaccionaris de Madrid, han publicat aquests dias unas gofias, qu' hasta 'l paper se tornava roig de vergonya al véure's obligat á dir tantas mentidas.

¡Pobre reacció! Si no t'altres armas que la mentida y la calumnia pera defensar las sevas ideas en contra de la República, no 'ns farà riure poch!...

Ja están abolidas las quintas.

L' exercit actiu será voluntari.

La reserva estará composta de tots los ciutadans, pobres y rics sens excepció, de 20 á 23 anys.

Aquesta lley es republicana. Tothom se déu al servey de la patria. Pero ningú está obligat, mes que 'l que de bona gana s' hi avinga, á anarse á revolcar per los quartels, y á despendre's sense necessitat del treball y de la familia.

Los individuos de la partida de 'n Guis s' han declarat en huelga.

Volán nou rals diaris, y sino, s' oposan á seguir cobrant las contribucions.

Per lo que t' de durar aquesta feyna, no m' oposo ab que 'ls aumentin lo sou.

—No se 'l que 't diga!.. Me fá una cosa veure en la República una Asamblea, composta en la majoria d' antichs monárquichs!..

—Mes tenen de patir aquests antichs monárquichs, que tú.

—¿Perqué?

—Perque ells están violentos, y saben bé que qui t' 'l prestigi y qui 's mereix la confiança del país som los republicans. ¿Que vols que fassin ells contra la república? Fora una locura tant grossa deixar de seguir, com que á mi qu' estich tant content, me vingúes la rauxa de penjar-me, sense mes ni mes.

Desd' are 'ls presos polítichs serán tractats ab tota consideració.

No se 'ls barrejará ab los criminals.

Se 'ls tindrà en un lloch decent, ventilat é higiénich.

Aixís ho prescriu nna lley republicana.

Ja anirán veyent quantas llisons d' humani-

tat y de justicia donem los descamisats á la gent de casaca de la monarquia.

—Lo poble may está content. Vés are sino podriam quedarnos ab una república unitaria... S' evitarien trastorns... y cambis... y....

—Escolti ¿qu' es vosté y perdoni?

—Propietari de una casa á Madrid.

—Ah, aixis digui que parla per la casa y no per la patria.

Perque si 's refereix vosté als trastorns y cambis únicament ¿que es lo que hauria fet al adquirir la casa, si l' hagués trobada plena de goteras?...

—Adobarlas desseguida.

—Es lo mateix que volem fer nosaltres ab la república: tapar las goteras de un cop d' estat que podriam arruinarla. Ni mes ni menos.

La federació es lo rompiment de l' unitat nacional, diuhen alguns.

¡Mentida! L' unitat nacional sols ab la federació s' ha conservat.

Quant los moros entraren en Espanya, la nació era unitaria. Per espulsarlos fou menester la federació.

Quan hi entraren los francesos, perque un ministre 'ls hi obrí las portas, era unitaria. Los francesos foren retxasats per medi de la federació.

La federació es lo millor estímulo pera despertar al poble, embrutit baix lo pes del unitarisme. Ella es l' única solució patriótica y nacional. Ho diuhen la historia y la ciencia.

En Salmeron y Alonso proposa á l' Asambleá l' abolición de la pena de mort.

En nom de la ciencia, en nom de l' humanitat y en nom de la moral ha de desapareixe aquesta pena del nostre Códich.

Si 's regoneix qu' es un crim matar al próxim; ¿no es un crim també que la Justicia ab tota la sench freda mati al matador?

La naturalesa 's resisteix á destruir á má airada lo que ella mateixa crea.

Y no es, no pot ser justicia, lo qu' está contra de la mateixa naturalesa.

—Que vols que 't diga?... Ministre d' hisenda en Tutau!...

—No vull ferte l' alabansa personal de ningú; pero noy, me agrada mes veure al frente d' aquest ministeri un comerciant, com are, que véurehi á un advocat com en Figuerola y á un inginyé com l' Echeagaray.

—Pero....

—No hi ha peros. Déixe'l fer. Y sobre tot no judiquis als homes perque 's digan fulano ó sutano; judicals pels seus fets: aixó es lo just.

Novament han declarat los homes del poder, ilustres gefes de nostre partit, que si l' país se negués al establiment dels principis federals, tornarian á ocupar los banchs de l' oposició.

Nosaltres també, perque hém dit sempre qu' en estas questions eram intransigents.

Tots los republicans deuen agafar un arma é inscriure's en la milicia.

No la deuen agafar per fer los soldats, com moltes vegadas ha succehit, sino per estar á punt de salvar á la República de tots los perills que l' amenassin y de mantenir l' ordre, única atmósfera que la República déu respirar pera robustirse.

Fora uniformes: fora tot lo que tendeixi á la gresca y al soroll!

Los pobles republicans deuen distingirse per la seva severitat; y l' amor á la República no déu manifestarse en lo traje, sino en lo cor y ab los fets.

Nosaltres voldriam qu' en l' armament de

las milicias se tinguessen en compte las prescripciones de la ley, y que desde l' miliciano al comandante, desde l' últim ciudada á la primera autoritat la respectessin ab la veneració que 's mereix tota ley, dintre de la República.

Ab lo fusell seria bó que s' entregués un exemplar dels estatuts de la milicia á cada ciudada.

Ja es hora de que las lleys se acatin en tot y per tot. Si aquestas fossen dolentas, medis tenim pera modificarlas; pero no per deixar d' obehir las mentres no 'a estigan.

—¡Ay Dèu mèu! ¿Qu' es lo que ha fet lo poble?... diuhen alguns que duhen encare barretineta d' estam.

—¿Que ha fet? Ha conegut que sense caminadors s' aguantava tal qual, y que fins marxava sense caure, y 'ls ha llessat: s' ha vist prou gran y ab forsas pera administrar sos béns y ha deixat los marmessors: ha après prou de comptes ab tant y tant anar á estudi y vol estolviar sos dependents. Está en lo seu dret, y per are sab usarlo.

Si l' partit alfonsí en lloch de ser un partit fos un home ¿que faria?

Lo que fan lots desesperats, agafar un revólver y clavarse un tiro.

Y si en lloch de ser un partit fos un gos?

Lo que fan tots los gossos rabiosos, menjar-se la bola.

Y si fos un arbre?

Pansirse com todas las plantas desarreladas.

Ja ha mort ja, lo partit alfonsí. Lo poble l' hi ha donat trastadas massa tremendas.

Ell creya ser l' únich capás de saber mantenir l' ordre, y l' poble l' hi ensenya com sense canons y sense calabossos l' ordre 's manté.

Ell creya que la claror de la República era l' incendi, y l' poble l' hi demostra qu' es la del sol.

Ell creya en fi poder ficarse en los quartels y allí pendre una venjansa tremenda com lo seu despit, y vá als quartels, y 's troba als soldats que l' hi responen «¡viva la República!» perque als soldats, fills del poble, estava reservat donarli la última llisó.

Pobre partit! T' hem bèn partit!

Aquets dias de la República hi ha hagut grans incendis.

Com que feya molt fret á mes de la llar y dels fogons casi tothom ha encés braser.

La guillotina ha anat endoyna ¿qu' es pensan?

Los enquadernadors igualant llibres, han fet veure fins ahont duhem nosaltres l' esperit ferros de igualtat.

Aixó ja casi no pot aguantarse: si no vé un sabre bèn llarch, la societat se desborda.

¡Quina cosa mes particular!

Abdica D. Amadeo la corona, y desseguida com si aquest exemple fós contagiós, l' abdican casi tot los capellans.

Vejin si aquets dias n' han vist gaires.

Ab prou feynas vestits de paisá, y ab lo pèl com l' altre gent.

Y qui no l' hi tenia, s' ha posat perruca: tot per por de no rebre una peluca

Los capellans y aquesta gent que 'n diuhen pud-y-entes, encare no han vist la República s' han donat de baixa.

Quan surt lo sol, las olivas, las ratas pinyadas y 'ls mussols se 'n tornan al cau.

Hi ha vistas tan débils que no poden resistir claror tant magnífica.

Hi ha cors ta t petits, ques' asfixian respirant tanta grandesa.

S' ha suprimit lo jurament als militars.

Es lo modo d' evitar perjuris.

Som mes cristians de lo que sembla.

Y l' jurament del clero, ¿s' ha suprimit?

L' Estat no té que veure res ab los capellans. Y aixó farà que mes de quatre bisbes y canonjes y beneficiats, en son interior, jurin odi etern á la República.

Ja veuhen qu' es casi impossible suprimir lo jurament del clero.

Inglaterra está á punt de reconeixe á la república.

No faltava mes sino que 'ls inglesos, que la monarquia 'ns ha deixat, no 'ns regoleixessin.

Per ço també 'ls pagariam, perque la República es honorada y no vol deutes.

Los conservadors, ab una bona intenció caritativa que 'ns conou, nos adverteixen que 'ls radicals son los amos de la situació.

Si?... Donch ja anirém alerta

Y vosaltres conservadors, procuréu conservar aquest bon zel, ja que no teniu are cap rey en escabetxe.

Lo general Moriones se vá cremar perque al rellevarlo del mando del exercit del Nort, lo gubern no l' digué—leal.—

Leal... leal!...

(Mentres estich dihent leal ab véu alta, 'm compareix lo gos que tinch, tot remenant la qua.)

S' avisa als negociants d' oli que no proveixin massa.

Ab la República, Espanya, será una bassa d' oli. Are, aixó ja 's veu.

Per lo tant aquest amaniment anirá barato.

REFRANCHS ADOBATS.

Fé y Constancia, ab república 's paga.

Si vols república federal, posatho al cap.

Alfonsí avesat á saltar, salta y saltará.

República farás, República trobarás.

Monárquica experiencia es mare de la ciencia.

Las bonas repúblicas federals, comensan per la vigilia.

Reys vells barallas novas.

Alfonsí y mula, cada dia se 'n pensan una.

A monarquías tancadas los reys se 'n tornan.

A Fransa Borbons y Orleans buscan lo modo d' entendre's y no poden.

Y encare qu' ells s' entenguessin: s' haurian d' entendre després ab lo poble, que ja 'ls ha clavat fora del trono dos vegadas.

Los reys tenen lo pols alterat, lo ventrell brut y 'ls toca uns quants sigles de dieta.

Hi ha una facció monárquica que diu que vol á n' al rey X.

Aquesta lletra bèn mirada, sembla la créu de Santa Eularia.

Alerta ab que la corona real no's torni la corona del martiri.

Los conservadors diuhen qu' ells son monárquichs; pero que no tenen are per are candidat.

Ni candidat ni cándits que 'ls segueixin.
Als conservadors ja no 'ls hi queda més que
conservar la recort de la transferència.

CANTARS.

Lo tupé de 'n Sagasta
joh gran prodigil
Prompte pendrà la forma
de un gorro-frigi.

Ja no ets reyna del mèu cor
Mineta mèva;
Més si vols puch dar-te 'l càrrech
de presidenta.

Tu 'm preguntás cada dia
vaja noy, quan nos casém?
—Quan puji la federal
llavors jo y tu pactarém.

Adèu me 'n vaig á fer guardia
que 'l sargento m' ho ha manat:
d' ensá que soch voluntari
te porto mes voluntat.

Moltas familias de las que tenen naps, diu
que abandonan á Espanya.

Fan lo mateix que faria jo, per exemple, si
arribessin á entronisar lo príncep Alfonso.

Sino que jo ho faria ab motiu, si es que 'm
donavan temps de ferho, ey!

Y ells ho fan... per fer l' home.
Bon profit y bon vent.

Madrid será sempre la plaga d' Espanya.

Mentres aquí tothom confia en los quatre
homes ilustres, puntals segurs de la República,
puntals que avans de doblegarse 's tren-
carian mil vegadas; mentres aquí tothom per-
maneix unit y compacte pera salvar la con-
quista que hem conseguit; mentres aquí no 's
descubreix altre cosa que 'l desinterés y 'l pa-
triotisme, fugint tothom d' ambicions perso-
nals y de ganas pressupuestivoras, en la vila
que fou còrt de D. Amadeo, hi ha uns republi-
cans tant progressistas que diuen ja que fa-
rán la guerra al govern, sino 'ls dona desti-
nos; qu' esbalotan y 's complaüen en crear
dificultats als homes que 'ns han conquistat
la República; que 's mostran, en fi, tant indig-
nes del nom que duhen y de la idea republi-
cana, que mes valdria que l' may anomenessin
pera no escarnirla.

Pero... prenemho tal com vè, y aixís com
los monárquichs foren ab los seus desacerts,
los millors propagandistas de la idea republi-
cana, ab la seva ambició desenfrenada, serán
aquests madrilenys los millors propagandis-
tas de l' idea federal.

DISFRESSAS.

Si com crech ets federal,
y l' Carnestoltas t' agrada,
jo 't daré una mascarada
sens qu' estém en Carnaval.

¿Veus un qu' ha menjat turró
de la dinastia aquella,
y 's posa gorra vermella
demanant fedaració;
y entre 'l partit radical
no fá molt feya gran fressa?
¿Lo veus bè?... Donchs es disfressa.
—¿De que va?—De federal.

¿Veus un qu' escarnint sa lley.
ab sotana arremangada
predica nova Creuhada
en nom de Dèu, Pàtria y Rey;
y ab lo trabuch, molt devot
proclama sa causa santa?
—¿Vols dir qu' es disfressa?—Y tanta!
—¿De que va?—De sacerdot.

—¿Veus un que porta galons
gayre bè de naixement

y 's trama un pronunciament
per fer comdecoracions;
y ab ellas l' honra al tapar
pren la bossa per mestressa?
—¿Tambè es disfressa?—Disfressa.
—¿De que va?—De militar.

—¿Y aquell que va coronat
sols per cobrarse un piquillo
y... 's fa descambiá un durillo
per un fornè del veynat;
y en lo punt trascendental
se 'n va pensant: No m' enfango?
Si... ¿va disfressat?—¡Burrango!
De rey constitucional.

Y un que 't diu descamisat
quant logra atrapá un salari:
y un que 't diu incendiari,
sols perquè es bon hisendat;
y un que transferint milions
per taparho fa mil farças,
tot son disfressas, comparças,
y farcells y mascarons.

Y are qu' has vist ja, company,
tanta careta arrencada,
ten compte ab la mascarada
que roda tot-temps del any.

UN BENEYT DEL CABÁS.

Del Cohete de Madrid son los dos següents
retalls:

«En un poble d' Espanya 'ls demagogos han
tallat lo cap al rector y á la majordoma, qu'
estavan dormint, y han unit al coll de la ma-
jordoma 'l cap del rector, y al coll del rector
lo cap de la majordoma.

«Aquesta burla sangrenta ha donat per re-
sultat que al llevarse 'l rector se n' anés á la
cuyna á desfer lo xocolate, y que la majordoma
celebrès lo sant sacrifici de la missa.

«Los vehins del poble están horroritzats y
demanan ordre y govern fort.»

—«Pero ¿que fá aquesta Gaceta que apenas
publica nombraments?

—«Está descansant de quan vostés ni fe-
yan publicar á cents cada dia.»

L' armament de la milicia aviat será un fet.
Lo restabliment complert de la disciplina en
l' exercit no 's farà esperar gaire.

Lo extermini dels carlins, d' aquests negres
llops, que durant tant temps han sigut la de-
solació de nostras comarcas, aviat será un fet,
qu' enaltirá de un modo solemne á la naixent
república.

«Guerra á mort, guerra sens tregua ni des-
cans contra estas fieras que tantas maldats
han comès, que tantas vegadas han fet enro-
gir nostras galtas, de vergonya!

«Guerra á mort, guerra sens tregua ni des-
cans, contra 'ls eterns enemichs de las ideas
de progrés, y 'ls eterns bandolers, que s' han
amparat baix una bandera política, pera exer-
cir tota mena de crims y de maldats.

«Guerra á mort, guerra sens tregua ni des-
cans contra 'l grapat de fills aborrits de la pa-
tria, que baix pretest de fer triunfar una cau-
sa morta paralisen nostre industria, nostre co-
mers y nostres treballs!

«Guerra, ciutadans! Are es l' hora de sal-
varnos de sas tropelías y de ferlos coneixe lo
que pot un poble republicà!»

Que totas las poblacions se procurin arma-
ment: que quan lotingan s' alihin y 's prome-
tin mútuo ausili: que totas posin un vigilant

dalt del campanar, y que al divisarse una par-
tida lo toch de somatent despertí á tots los lli-
berals, á tota la gent honrada de la comarca,
pera emprendre la cassa dels carlins.

No se 'ls dongui un instaut de repós, ni se
'ls deixi un pam de terreno: que quan un so-
matent los abandoni un altre ja 'ls prengui:
que las columnas obrin en combinació ab
aquest plan: y no duptis poble republicà, que
ab menos de vuit dias queda Catalunya lliure
d' aquesta púrria que avuy l' envileix y la
martirisa.

Fé en la república, y energia: voluntat de
ferro y ma de bronso. Véus-aquí l' únich qu'
es necessita pera guanyar aquesta jugada, que
tanta gloria pot donarnos.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR
de la Campana.

Han remés xaradas que passen al torn, los ciutadans se-
güents: Un Cómich d' Horta, Vicens Martí de La Bisbal, F.
Glosas d' aquí; Un tal Pallaranga; Lo noy de la Mare; Un tal
Tano; Un federal Tranqui; Sr. Brugués y Bert; B. M. O.;
Un jove de Barcelona; Domingo d' aquí; Un figuerench; Bar-
bimech, y Pau Flaüt.

Ciudadá Xich: L' epitafi de vosté per la monarquia ja es
tot lo que se l'hi pot donar, pero per la Campana, ni de per
riure.—C. B. D. Vilanova y Geltrú.—Lo que l' hi van fer á
vosté es una iniquitat; pero en fi, ja véu que la República 's
pentina. Prengin una mica de paciència.—C. B. M. O. Bar-
celona.—Gracias mil per la seva felicitació: hem fet lo qu'
hem pogut fins are; farém lo que podrém d' aquí en avant.
—Noy Gran, Barcelona: Als seus xascarrillos hi falta una mi-
ca de sal, perque puguin menjar-se. Xato.—Bè es vritat que
's t'è de llimar lo que 'ns envia, pero are com are tenim
tanta feyna que no 's imposible complaure'l.—Ciudadá V.
G. J. Partit de Manresa. Llegeixi lo que dihem al anterior
ciudadá y prengui candela.—Ciudadá Antonet.—Barcelona.
L' epigrama que 'ns envia será per un dels proxims números.
—Boixompifag.—Idem idem.—Lo dimoni.—Idem idem.—
Mingo Farre Idem idem.—Nela.—Idem idem.—Vicens Mar-
ti La Bisbal Idem idem.—Ciudadá C. P. L' article de
vosté, com comprendrá molt bè es inoportú en aquest me-
men. Ciudadá S. A. Barcelona. L' hi agrahim los seus ver-
sos, que insertarém próximament.—Titep.—Ja véu com no
l' enganyém.—Un Barceloní. Tot lo que 'ns envia 'ne está
molt bè y la proba será que 'u veurá inscritat en un dels
proxims números.—Beneyt del Cabás. Barcelona. Vosté es
'n diu pero no n' es. Apelem al judici dels lectors que hau-
rán vist la seva lletreta en lo lloch corresponent d' aquest
número.

SOLUCIÓ

A LAS ULTIMAS XARADAS.

PAS-TA-NA-GA: ¿qui 'u pot ser?
Ja 'u sè jo, digué un casat:
Aquell que mes aviat
se cansa de ser SOL-TER.

TELLO DE TORTOSA.

Han remés solucions exactes que no podém insertar per
repetir los mateixos conceptes: Un cómich de Horta; Mingo
Farré; Lo Dimoni; Boixompifag; Nela; Nofra Quirins; Lo Cam-
paner; Ciudadá B. M. O.; L' Antonet; Un trempat; Lo Mon-
tanyés; Lo noy de la mare; Ciudadá E. Casted y Trustons; Ciu-
dadá Guillem Guilla y Guineu; La dona de 'n Pau; Ciudadá F.
F. y M.; Sodrev; Ciudadá Llop Llopis; Llopart; Ciudadá Pau
Nagas; Un Federal de la Torredembarra; y un tal Cortvert.

XARADA

No n' es la nina del prima
tant mal dos tercera y quarta
com ho sopsan molts joves.
com ho contan mes de quatre.
Bè es vritat que la dos, tersa
la pobre la t'è ratada,
qu' alguna prima, dos, tres
tambè hi porta de vegadas,
y que las segona y prima
may ha tingut com nosaltres;
mes los diré també jo
qu' ella n' es bona, salada,
que t'è una cosa tres tres
com se coneix al tractarla,
que pocas quarta y primera
tenen, encar' que bè vajan
No per ço li tersa y dos
qu' aixó 's digui, ni s' enfada:
sab ella molt bè qu' el dia
al pobre rich se retalla,
y qu' ella... bástá, qu' el tot
has vist lector no fa gaire.

TITEP.

(La solució en lo próxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

VIVA LA
LA
REPÚBLICA
DEMOCRÁTICA
FEDERAL

20000000

ABAIX LA PENA DE MORT

SEPARACIÓ DELA YGLÉSIA
Y DEL ESTAT

LLEY
R. F.

LIBERTAT

ABAIX LAS QUINTAS

ABAIX LA ESCLAVITUS